

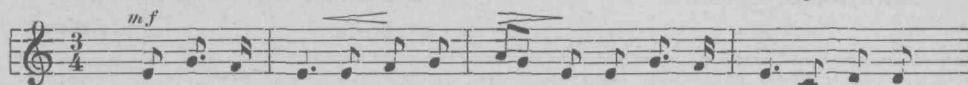
Molitev naše Danice.

(Čika Jova — Gradnik).

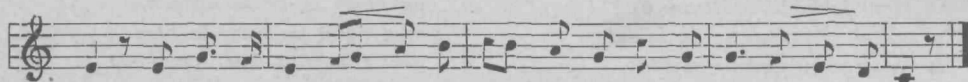
Glej E. Gangl „Druga čitanka“, str. (3).

Zmerno.

Ferdo Juvánc.

Slo-ven-ka sem, ker ti, moj Bo-gec, slo-ven-sko dal si mi i-
 Ti dal si mi slo-ven-ske gru-di, v slo-ven-ski si me ve-nec
 Za-tó pa Da-ni-ca te pro-si, da jo kre-piš, ji ka-žeš

mé, Slo-ven-ca ma-ti sta in o-če, Slo-ven-ci bra-tje in sestré.
 vplel. O, zdaj ra-zu-mem, Bo-gec dra-gi, ra-zu-mem do-bro, kaj si htel.
 pot, da bo ko-ri-stna mo-gla bi-ti za dom svoj in slo-ven-ski rod.

Rešitev zastavice v podobah v 9. štev.

Naša lepa domovina
 tujca lačnega skomina.

Prav so jo rešili: Horvat Mirko, Slavič Vlado, Špur Anton, Špur Stanko, Novakova Martna, Osterčeva Anica, Rozmaričeva Kristina, Severjeva Milena, Roškarjeva Marta, Cven pri Ljutomeru; Gustav Rosina, Brežice; Vinko Beličič, Rodine pri Črnomlju; Ljudmila Berkova, Emil'ja Varmočnikova, Ida Perkova, Ada Kršlinova, Štore; Albin Koželj, Mokronog; Janez Pust, Trbovlje II; Franjo Čuš, Jože Vojska, Marijan Grohar, Smiljan Jerin, Dušan Kavšek, Mařenka in Vlastinka Petrzelovi, Celje; M. Časl, Ivan Ročnik, Marija Fedranova, Bočna pri Gornjem gradu; Nevenka Jelašičeva, Brunon Šmajdek, Dušan Vargazon, Zorko Jugović, Evgen Betetto, Kajetan Burger, Božo Bon, Valentin Kovač, Bogdan Lipovšek, Ljubljana; Ludvik Červ, Zg. Šiška; Branko Vandot, Marijan Romih, Branko Lamut, Novo mesto; Vladica Kendova, Gorenja vas; Bogdana Majerjeva, Rimske toplce; Branko Kmet, Kranj; Marica Mlekuževa, Bohinjska Bela; Dušan Vendramin, Laporje pri Slov. Bistrici. — Žreb je določil najavljeno darilo Dušanu Vargazonu.

Pozdrav šolskim počitnicam.

Od šole se poslavljamo
in na počitnice prijetne
veselo se pripravljamo.
Odslej vrtovi, trate cvetne,
zeleni gozdi in celó
snežene gore naše bodo.
Juhé, juhú, to bo lepó:
dva meseca in pol v prirodo
prekrasno bomo brez skrbi
in prosti šolskih br'g hodili,
v prirodi živi pa reči
prezanimivih se učili!
A šolske knjige, ki do zdaj
nas mučile so i svobodo
nam kratile, gredó naj v kraj,
počivále tam v miru bodo!
Privoščimo odmor jim ta,
še bolj privoščimo ga sebi;
saj silno smo potrebni ga,
brez njega več vzdržali ne bi.
Zato pozdravljen nam srčno,
počitnic šolskih čas prelepi!
Ti nam spet dušo in teló
v prirodi svobodni okrepi!

Fr. Rojec.

Naše matere.

Govorila ob priliki praznovanja »Materinskega dne« učenka V. c razr. I. dekl. osnov. šole v Ljubljani *Marjanica Klemenčeva*.

Drage součenke! Danes praznujemo praznik, ki se mi zdi poleg cerkvenih praznikov največji. Saj praznujemo dan naših dobrih mater, slavimo in častimo one, ki so največjega spoštovanja vredne. Kakor praznuje država spomin slavnih mož ter poveščuje njih dela, tako in še veliko bolj zaslužijo naše dobre matere, da je vsaj en dan v letu posvečen njim, ki toliko žrtvujejo in se trudijo za dobrobit vsega človeštva.

Le pogledjmo v dom naših skrbnih mater!

Kako se trudi mati z otrokom, če je bolan! Vse noči v skrbeh prečuje ob nje govori postelji in mu streže z materinsko ljubeznijo. Ko otrok dorašča, tedaj ima

zopet polno skrbi, kako bo napredoval v šoli.

Solze veselja ji igrajo v očeh, kadar otrok prinese domov izkaz o dobrem uspehu v šoli. Neizmerno je njeno veselje, če je otrok priden.

Od žalosti pa se ji krči srce, kadar sliši o otrokovi neposlušnosti v šoli. V solzah prečuje marsikatero noč, ker misli, kaj bo z otrokom, če se ne poboljša.

Kaj nam je mati, bomo najbolj spoznale takrat, ko je ne bo več, ko jo bo zakrila črna prst. Morda, drage součenke, že katera izmed vas pogreša ljubečo skrb svoje matere. V tolažbo vam je, ako se zavedate, da je niste namenoma nikoli žalile.

Tiste pa, ki jim je sreča mila, da imamo še svoje mamice, dajmo danes, ko praznujemo materinski dan, svečano obljubiti, da jih ne bomo nikdar po nepotrebnem žalile in da jim bomo z lepim vedenjem, pridnim učenjem in s poslušnostjo vsaj malo poplačale njih trud in jim s tem slajšale življenje.

Ankica vprašuje mamico ...

»Mamica, poveji, kdo učil je ptičke peti?«

»Bogec jih učil je, dete moje.«

»Pa našega kanarčka tudi in grahastega petelinčka?« —

»Vse učil je Bogec, dete moje...«

»Mamica, se Krimski možek boječka Bogca?«

»Krimski možek? Seveda, Ankica!«

»Mamica, pa Nočka s Krima?...«

»Mamica, joj, jaz se boječkam Krimskega [moža

in Nočke s Krima tudi, joj, mamica, hudo se boječkam Nočke in [Krimskega moža...«

»Če boš pridna, Ankica,

nič se ne boječkaj

ne Nočke ne Krimskega moža...«

»Mamica, saj bom, saj bom...«

M.

